

[H. P. Jensen.]

modtage Valg som Raadmand „gælder tilsvarende Regler som i § 6 for Valg af Borgmester fastsat“. Man kunde akkurat lige saa godt sige, at her gælder de Regler, der er fastsat i § 6 for Valg af Borgmester, saa fik man ikke dette „fastsat“ hægtet til bag efter.

I § 9 bestemmes det, at der i den kommunale Vedtægt fastsættes et aarligt Vederlag til Borgmesteren, og der staaer tillige, at der eventuelt kan ydes ham Pension. Vederlagets Størrelse skal antagelig fastsættes i en Lønningsvedtægt. Jeg vil mene, at dette Forhold med Pensionen er af en saadan Karakter, at det er ganske naturligt, at man lovfæster det. Det er allerede gældende Regel i adskillige Købstæder og vil vel nok med Tiden blive Praksis, saa jeg synes ikke, der kan være noget til Hinder for, at det staaer i Loven.

Ifølge § 11 skal der vælges Udvalg vedrørende Forsørgelsesvæsen, Gade- og Vejvæsen, Skolevæsen, samt, hvor der ikke er Magistrat, vedrørende Kasse- og Regnskabsvæsen. Jeg er ikke helt sikker paa, at det, som Lovgivningsarbejdet ligger i Øjeblikket, er klogt at nævne disse Udvalg. Forsørgelsesvæsenet f. Eks. vil jo, hvis den store Socialreform, som der har været saa megen Debat om, vedtages, blive af en anden Art, end det er i Øjeblikket, og hvis der vedtages en anden Skoletilsynsordning, vil der vel ogsaa ske Ændringer paa det Omraade; men det er jo ikke Spørgsmaal, der er af saa stor Betydning, og ved Vedtagelsen af de nye Love kan man naturligvis ophæve dette.

Om Forholdstalsvalgmaaden hedder det i 5te Stykke af § 11, at denne Valgmaade skal bruges, „naar dette kræves af noget Medlem af Raadet“. Hvorfor i Alverden skal det kræves? Man kan akkurat lige saa godt fastslaa, at denne Valgmaade skal bruges til enhver Tid, ved alle Valg. Man er maaske bange for, at man ikke kan faa valgt f. Eks. to Medlemmer af et bestemt Parti, men det paagældende Parti kan jo blive enigt om at stemme paa dem. Jeg synes, det er naturligt, at Valget foregaar efter Forholdstalsvalgmaaden. — I samme Paragraf findes en Bestemmelse om Mindretalsgruppers Ret til Repræsentation i Udvalgene. Den højtærede Indenrigsminister omtalte ret udførligt denne Bestemmelse, og

det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) rørte ogsaa ved Spørgsmaalet. Jeg har nu den Opfattelse, at denne Bestemmelse i mange Tilfælde vil betyde nogen Besværliggørelse af Arbejdet. Hvis et Mindretal skal repræsenteres, og et Udvalg som Følge deraf skal være større for at bevare Flertalsretten, vil jeg mene, at det kan betyde nogen Besværliggørelse af Arbejdet i al Almindelighed. Rent personlig maa jeg sige, at jeg ikke er glad for den Affattelse, denne Bestemmelse har faaet, men jeg har faaet den Opfattelse, at det er en Slags Kardinalpunkt, og som Følge deraf skal jeg ikke her komme ind paa dybtgaaende Betragtninger over Indholdet. Jeg skal forlade denne Bestemmelse, idet jeg har en Anelse om, at den er en Frugt af meget Arbejde og megen Aarvaagenhed fra forskellig Side, og saa vilde det jo være Synd at ødelægge denne Frugt, skønt det ikke er en Frugt, jeg ønsker at spise.

I § 14, 3die Stykke, hedder det:

„Byraadets Møder er offentlige; enkelte Sager kan dog forhandles for lukkede Døre, naar saadant af Raadet vedtages.“ Jeg synes, at Ordet „kan“ er et svævende Ord. Der bør staa „skal“. Vi ved jo alle sammen, at der er mange Ting, der nødvendigvis maa forhandles for lukkede Døre. Jeg skal saaledes nævne Køb og Salg af Ejendomme — det er ganske naturligt, at det foregaar for lukkede Døre. Rent personlige Forhold Administrationen vedrørende maa ogsaa behandles for lukkede Døre, ligesaa Skattesager. Der er altsaa forskellige Spørgsmaal, der nødvendigvis maa drøftes for lukkede Døre, men med den Form, Paragraffen har faaet, stiller man det næsten lidt for frit, det bliver næsten en Undtagelse, at en Forhandling foregaar for lukkede Døre. Alt, hvad der kan drøftes offentligt, bør selvfølgelig komme for Offentligheden, men det bør ogsaa være saaledes, at en Kommune ikke skades ved, at en Sag behandles for aabne Døre, saaledes at det kommer til at betyde forøgede Udgifter eller volde anden Skade.

I § 19 omhandles Havnene og deres Forvaltning. I Almindelighed staaer jo Byraadene under Indenrigsministeriet, medens Havneforvaltningen staaer under Ministeriet for offentlige Arbejder. Dette Ministerium fastsætter ogsaa Taksterne efter